

„Ние, млади Българи! не трѣба да презирамы нашы драгоцѣнни паметници; но трѣба да ся стараймы да гы изследвамы съ разсудителны изисквания!“... За примѣръ посочва на българскитѣ учени славянскитѣ изследвачи, допринесли за нашето езикознание и историография — Шафарикъ и Стрезневски. Тукъ за сѣга и въпроси за византийското влияние въ време на Асеновцитѣ, за християнството и манастиритѣ; а и тукъ твърди, че българитѣ били приели православната вѣра по-рано отъ гърцитѣ; че българитѣ сж най-стария народъ на Балканския полуостровъ; че споредъ Черноризецъ Храбъръ, ние преди Кирилъ и Методий сме имали писменостъ... Въ заключенията отъ своитѣ проучвания Раковски се явява последовател на Венелина, пъкъ и на други учени, които поддържаха, че българитѣ сж отъ арийски коренъ, че сж славяни, а не отъ татарски произходъ — противъ мнението на Енгела, Хилфердинга и др.²⁸ Този възгледъ бѣ за времето една исторична вѣроятностъ. Но противъ тази хипотеза се създаде друга — урало-финската, върху която проф. д-ръ Ив. Шишмановъ ни даде обширния си трудъ: „За произхода на българитѣ“,²⁹ дето срещу хипо-